

DE AVONDBODE,

ALGEMEEN NIEUWSBLAD

voor Staatskunde, Handel, Nijverheid, Landbouw, Kunsten en Wetenschappen.

Pr i j z e n
VOOR 3 MAANDEN,

te Amsterdam
en Buitensteden franco.....

ADVERTENTIES

INVEN REELS of minder.....
Elken regel meer.....

ZEGEL voor elke Advertentie en herbeleg

NEDERLANDEN.

AMSTERDAM 20 October.

aan wij niet twijfelen, de algemeene verwachting verslind
de ingezetenen der hoofdstad zich morgen in de tegenwoor-
ten Willem II mogen verheugen.
hem heeft naar het tijdstip, waarop dat gebeuren zou, verlangd. —
de redenen, die den Vader des Vaderlands bewegen, zijne
te eindigen, en aan den prins van Oranje, den wettigen Op-
geesteszels koninklijk, groot-hertoglijk en hertoglijk gezag,
vernem het ook de uitdrukking der overtuiging van den
Koning zou ontvangen, aan wien het vaderland reeds zoo veel
en die de regering aanvaard heeft met een diep bewogen hart,
niet alleen in de moed, onder het nederig opzien tot de hulp en bij-
den Almachtige. Van dat oogenblik af was het, ook voor de ge-
ingezetenen der hoofdstad, eene behoefte, gelegenheid te erlangen, om
het, en hoezeer deze koninklijke overtuiging was gegrond.
het volk, doordrongen van het gewigt eener zoo treffende gebeur-
de laatste woorden van zijnen te regt bemind en grijsen Koning
vernem het ook de stem van hem zelve, die, met aan-
maar moedig en vol vertrouwen op God, uit de handen van zijnen
vader, het hoogste gezag had aanvaard. Die stem verkondigde
niet alleen, om, onder den Goddelijken zegen, niets onbesproed te
streken moet tot het geluk des volks en tot luister van het rijk;
de betuiging, dat, tot bereiking van dat groote doel, het vertrou-
de en de trouw der onderdanen worden gevorderd, en den wensch,
gevoelens den nieuwen Koning, gelijk zijnen hoogstgeëerbiedigden
griefden Vader, in dezelfde mate mochten worden toegedragen.
oogenblik af verwachtte de bevolking der hoofdstad met reukhalzend
gelegenheid, om te toonen, dat, en welke gevoelens van
liefde en trouw haar vervullen.
heid is thans nabij. De Koning komt, en ieder der ingeze-
nien zich van dankbaarheid doordrongen, dat Z. M., om Amsterdam
het tijdstip der openbare inhuldiging niet heeft afgewacht.
te maal zal nu, ten gevolge van den geëerbiedigden afstand
door Willem I, de held, die onze broeders en zonen aan
het pad van eer en overwinning voorging, als Koning onze walen
Wij zullen hem, het is waar, thans niet kunnen inhale-
niet, dien gaarne ieder, om zijne vreemde uit te drukken,
en toon spreiden. Dat voorrecht zal ons eerst later te heurt
in afwachting daarvan genietten wij het voorrecht reeds nu, den
overoorkomstig het vaderlijke voorbeeld, den toegang tot zijne
voor allen heeft opengesteld, de gevoelens te doen ken-
doordringen.
gevoelens komen met de overtuiging van Willem I, en de verwachting
den II volkomen overeen. — Vertrouwen, liefde en trouw, welk
der hoofdstad zou ze niet koesteren voor den held, die onze
en kinderen op het pad van eer en overwinning voorging, zijne
snelde met eigen bloed bezegelde, en voor het bestier des lands
koninklijke ouders gevormd werd. Hoe zou ook de Koning
dan dat te Amsterdam, ja in geheel Nederland kunnen ver-
— Nee, het geheugen zijner ontvangst, als hij verwinnend
uit den strijd, kan niet zijn nitgewischt; — nooit vergeet hij
den, die zijnen roem zongen; de grijsaards, die hem zegenden;
die hare kinderen ophieven, om hem te zien.
geene nederlijke teekenen van feestelijke vreemde den dag van
den onderscheiden, die dag zal, in den volten zin van het woord,
zijn beiden voor den Koning en voor de bevolking. In de over-
der van heeten ook wij hem welkom, in wiens waste en kloke
het hooft der Rijksoverheid rust: — den Koning, dien wij vertrou-
en getrouw zijn; biddende met alle regtegeaarde Neder-
van den Hemel de vervulling af der welmeende wenschen, die bij
overoorkomstig op nieuw voor de duurzaamheid en den roem van 's Ko-
ninkrijk, ten beste van volk en staat, zullen worden geuit.

MENSELWERK.

LUGIA MATTHEY.

zware zangeres LUGIA MATTHEY werd te Viterbe, in het groot-
Parma, geboren: hare ouders waren. JOSEPH MATTHEY, genees-
het hof van Parma en MARIANA UBADALUCCI. Zij behoort tot eene
rijkste familie van den kerkelijken staat, en een van haar ooms
in het heilig collegie, terwijl vele andere derzelve beroemde compo-
zijn. In godsdienstige beginselen opgevoed, legde zij reeds in hare
eene bepaalde neiging voor het kloosterleven aan den dag, en begaf
te Viterbe, in een klooster van de order der Carmeliten, van hetwelk
te late abdis was. Deze neiging maakte hare ouders wanhopende, daar
door dezelve voor zich en de wereld als verloren beschouwden.
moeder bestreed dan ook dit besluit zo krachtig, en smeekte zoo
geuead, dat zij haar van voornemen dreed veranderen en aan het klooster
snelte, bijna op het oogenblik, dat zij gereed stond den sluier aan
te nemen.
Eene zoo jeugdige en levendige verbeelding behoefde echter nieuw voedsel,
hare ouders zonden haar, ter harer verstrooiing, naar Rome. Daar
haar alle groogens aangeboden; hare bekwaamheid als toonkunst-
opende haar de deuren der meest bezochte salons en verschafte haar
eene onderscheiding tot lid van de harmonische en anti harmonische
sociëteit van Rome te worden benoemd.
en en ander welke hare geestdrift op; de zucht voor het klooster
weltra door die voor de kunst vervangen, en, door een onweest-
gevoel gedreven, besloot LUGIA MATTHEY om zich aan den schouwburg
te wijden. Maar hoe zou het opgenomen worden, dat de jonge novice
van prima donna stond te veranderen. Wat zou hare moeder gevoelen
te vernemen, dat zij den bruidskrans der kerk voor de kroon van Semi-
taal verlaten, het bevalligste dochter van eenen Cicentola had
gehoort, of de heiligscheurende helde van een Norma, als in haren
brande, uitdrukte? Maar ook, hoe kon zij aan de heilige
opdragen, door de toonkunst van eenen ROSSINI, MERCADANTE, BELLINI

ZITTING VAN DE TWEEDE KAMER DER STATEN-GEKRAAL.

Dingsdag 20 October.

De zitting wordt ten half twaalf ure geopend.
De heer de Jonge van Campens-Nieuwland plaatst zich op den voorzit-
terstoel en zegt, dat hij, ten gevolge der afwezigheid van den voorzitter
gedurende de zitting der kamer van 1839 — 1840, en uit kracht van
het reglement, het beleid der vergadering op zich neemt. Met eene treurige
mededeeling, gaat de heer de Jonge voort, moet ik onze werkzaamheden
aankomen. Het is die van het overlijden van den bij ons allen zoo hoog-
geachten van Alphen, sedert jaren lid der tweede kamer, door wiens af-
sterven zijn talrijk huisgezin, deze vergadering, ja, ik mag zeggen het
vaderland en de Koning, een groot verlies hebben geleden.
De tijdelijke voorzitter geeft verder kennis, dat de heeren Sandberg, van
Tuijll van Heeze en Leende en Warin berigt hebben ingezonden van door
ongesteldheid verhindert te worden om de vergadering bij te wonen. De
heer Warin heeft verzocht, uitdrukkelijk er bij te voegen, dat hem deze
verhindering bijzonder leed doet, daar hij zoo gaarne, van het begin der
bijeenkomsten af, had willen helpen bijdragen, om de meestmogelijke eens-
gezindheid tusschen de leden der kamer buiten allen twijfel te stellen.
Wordt voorlezing gedaan: 1°. van het Koninklijk besluit van den 6 Oct.,
n°. 29, waarbij tot leden der tweede kamer voor het hertogdom Limburg
(voor de eerste reize) benoemd zijn: jonkh. P. H. Kerens, jonkh. Michiels
van Verduijnen en de heer J. J. F. M. H. Cornelie;
2°. van het besluit van Koning Willem II van 10 October jl., n°. 67, S. B.
waarbij bepaald is, welke van de leden der tweede kamer, die wegens de
provincie Holland in functie zijn; gerekend zullen worden voor de provincie
Zuid-Holland en welke voor de provincie Noord-Holland zitting te hebben.
(Zie Avondbode n°. 909.)
Na deze mededeelingen wordt besloten, om den gewonen brief van rouw-
beklag aan mevrouw de weduwe van Alphen te doen afgaan; alsmede om
de voorgelzen besluiten aan te nemen voor kennisgeving.
Alsnu moettende worden overgaan tot het onderzoek der geloofsbrieven van
de nieuw benoemde en herkozen leden, worden door den voorzitter twee
commissiën benoemd, om die taak te volvoeren. De eerste commissie moet
zich met het onderzoek omtrent de nieuw benoemde en herkozen leden uit
Noord-Brabant, Gelderland, Vriesland, Overijssel en Groningen bezig hou-
den; zij bestaat uit de heeren van de Meent, van Rappard, Binkes, Brues
en Kniphorst. De tweede commissie is uit de heeren Backer, Frits, Druj-
vestein, Hurlonen en van de Velden zamengesteld, en zal zich met het on-
derzoek der geloofsbrieven van de leden uit Holland, Zeeland, Utrecht en
Limburg bezig houden.
De beide commissiën verlaten de vergaderzaal. Na eenig tijdsverloop
komen zij aldaar terug. De heer van de Mortel doet in naam der eerste
commissie verslag en adviseert tot de toelating der navolgende herkozen of
nieuw benoemde leden, wier geloofsbrieven in orde bevonden zijn, en die
reeds den gevorderden eed in handen van Z. M. den Koning hebben afge-
legd; namelijk: de heeren R. P. Romme, uit Noord-Brabant; baron van
Nagell tot Aupsen, baron Schimmelpenninck van der Oije van de Poll en
mr. M. J. de Man, uit Gelderland; baron van Welderen Rengers en mr.
N. van Heloma, uit Vriesland; mr. R. S. van der Gronden, uit Overijssel;
mr. J. Gockinga, jhr. mr. J. E. van Panhuis en mr. H. J. H. Modderman,
uit Groningen.
De vergadering vereenigt zich met het gedane voorstel.
De tweede commissie doet, bij monde van den heer Backer, verslag om-
trent de toelating der leden mr. G. Verweij Mejan, mr. L. C. Luzac, mr. J.
Corver Hooft, baron W. Röell van Hagerswoude, jhr. J. C. R. van Heest
van Burgh, Mr. A. Wijngaards en jhr. mr. D. T. Geyers van Endegeest,
uit Holland; mr. J. de Backer, uit Zeeland; mr. J. K. baron van Golt-
stein en W. R. baron van Heeckeren van Brandenburg, uit Utrecht; jhr. P.
A. Kerens en jhr. Michiels van Verduijnen, uit Limburg. De heer Backer
zegt, dat de geloofsbrieven van alle deze leden in goede orde bevonden zijn;
dat echter de acte van beëdiging van den heer Corver Hooft ontbreekt; en
dat hij dus voorstelt, om tot de toelating van de opgenoemde leden te be-
sluiten, doch die van den heer Corver Hooft uit te stellen, tot dat blijk
zal, dat hij den gevorderden eed heeft afgelegd.
De voorzitter brengt dit voorstel in omvraag.
De heer van Dam van Iselt acht het bedenkelijk, om de toelating van

den heer Corver Hooft te weigeren. Die toelating en de eedsaflegging zijn,
volgens hem, geheel onderscheidene zaken. Tot de eerste kon nu reeds
worden besloten. De spreker erkent wel, dat het de gewoonte is geworden,
om den eed af te leggen vóór de credentiaelen onderzocht zijn; doch hij acht
die gewoonte verkeerd.

Nadat de voorzitter en de heer Backer hebben verklaard, dat hier geene
vraag is van het weigeren der toelating van den heer Corver Hooft, maar
alleen van het onderwerpen der toelating aan de voorwaarde der eedsafleg-
ging, beweert de heer van Dam van Iselt nog nader, dat in allen gevallen
het besluit der kamer te zijnen aanzien op eene officiële wijze, en niet offi-
cieus door den tijdelijken voorzitter of griffier, aan den heer Corver Hooft
moet worden medegedeeld; dat dit lid dus in de kamer verschijnen moet,
om daar van den voorzitter de aankondiging van het te zijnen aanzien ge-
nomen besluit te ontvangen.

De heer Luijben ondersteunt dit verlangen.

De heer Hooft zegt, dat het voor den heer Corver Hooft iets onaange-
naams zou hebben, om in de kamer te verschijnen, en dan, daar hij den
eed niet afgelegd heeft, zich weder daaruit te verwijderen.

De heer van Dam van Iselt antwoordt daarop, dat hier geene kwestie is
van hetgeen voor een lid aangenaam of onaangenaam kan zijn, maar wel
van hetgeen de grondwet en de waardigheid der vergadering vorderen.

De heer Kniphorst beweert, dat het hier alleen om het onderzoek der ge-
loofsbrieven aankomt.

De voorzitter, die in den loop dezer woordenwisseling te kennen heeft ge-
geven, dat hij niet gemagtigd is om den eed van een der nieuw leden af te
nemen, en die zich op den tekst van art. 36 der grondwet (art. 34 der
grondwet van 1815) heeft beroepen, volgens hetwelk de leden der kamer,
bij het aanvaarden hunner waardigheid, den eed moeten afleggen, — stelt nu
als een middel om aan het gerezen verschil van meening een einde te maken,
voor, om in de notulen op te nemen, dat al de leden zijn toegelaten, met
uitzondering van den heer Corver Hooft, en om aan dezen laatste, door toe-
zending van een extract uit die notulen, en dus op eene officiële wijze, te
kennen te geven, dat zijne geloofsbrieven voldoende bevonden zijn, maar
dat hij niet als lid der kamer kan worden toegelaten, alvorens den gevor-
derden eed te hebben afgelegd.

De heer van Dam van Iselt verklaart zich daardoor tevreden gesteld, en
de vergadering besluit dien overeenkomstig.

De heer van Dam van Iselt verklaart, dat de leden, die worden dien
ten gevolge door den griffier in de vergaderzaal binnengeleid. Zij worden
door den voorzitter verwelkomd en gelukgewenscht, die tevens de verwach-
ting uitdrukt, dat zij allen, even als geheel de vergadering, zullen trach-
ten mede te werken tot bevordering van het heil des vaderlands.

Men gaat over tot de stemming tot het vormen van de opgave van drie
leden, die, volgens art. 37 der grondwet, aan den Koning moet worden aange-
boden; om daaruit de benoeming van eenen voorzitter gedurende de zitting
der kamer van 1840—1841 te doen.

Als stemopnemers worden door den voorzitter aangewezen de heeren Romme,
van Nagell tot Aupsen, Repelaer van Molenaarsgraaf en Snouck Hurgronje.

Er zijn thans 46 leden in de vergaderzaal tegenwoordig.

Eene hoofdelijke stemming heeft plaats tot benoeming van den eersten
candidaat op het drietal. Daarbij vereenigt de heer Backer op zijnen per-
soon 32 stemmen; de heer Luzac 3 stemmen; de heer Hinlopen 2 stem-
men; de heeren Snouck Hurgronje, Röell van Hagerswoude, Clifford en de
Backer ieder eene stem. Jonkh. Hendrik Backer alzo dadelijk de volstrekte
meerderheid van stemmen verworven hebbende, zal als eerste candidaat op
het drietal worden geplaatst.

Voor de benoeming van den tweeden candidaat hebben drie stemmen
plaats. Bij de eerste zijn de stemmen tusschen de navolgende heeren leden
aldus verdeeld: Luzac 15, Snouck Hurgronje 9, Schimmelpenninck van
der Oije 1, Hooft 4, van Dam van Iselt 2, de Jonge van Campens-Nieuw-
land 2, De la Court, Hinlopen, Drujvestein, Luyben, van Meeuwen,
Röell, van Akerlaken, Clifford en Janus van Hemert, ieder eene stem.
Het zes en veertigste stembriefje bevat de namen van de heeren Luzac en
Schimmelpenninck van der Oije.

De tweede stemming, waartoe men genoodzaakt is over te gaan, omdat
niemand de volstrekte meerderheid erlangt, levert den volgende uitslag op:
de heeren Luzac 20 stemmen, Snouck Hurgronje 11, Hooft 4, van Dam

en DONIZETTI gewekt, weerslaan. Zij ging tot het niterste over; een harer
bloedverwanten stelde haar voor, om naar naar Napels te vergezellen; zij
nam dit aanbod aan, en slechts hare inspraak gehoor gevende, sloot zij,
zonder dat iemand het wist, een contract met de directie van den nieuwen
schouwburg. Hare debuten waren schitterend, en na acht maanden aan
dien schouwburg verbonden te zijn geweest, verliet zij denzelfden voor de
koninklijke schouwburg Carlo en Del Fondo.

Had de zucht voor het klooster de ouders van signora MATTHEY mis-
haagd, die voor het tooneel wakte nog meer hunne granschap op. Vooral
haare moeder was daarover zoo bedroefd, dat haar vader zich naar Na-
pels moest begeven, om zijne dochter aan de zeggenden, die zij zag
aan dag verwoert, te ontrukken en naar Viterbe terug te voeren. Daar
stelde men oormoeds alle middeelen in het werk, om haar van deze nieuwe
loopbaan te doen afzien, maar ditmaal was zij onoverzeggelijk in haar be-
sluit: en na drie maanden bij hare ouders te hebben doorgebracht, trad
zij met den ond-nemer van den schouwburg te Florence in onderhandeling.

Van Florence begaf zij zich naar Portugal, en verbond zich bij den
italiaanschen schouwburg te Lissabon, alwaar zij buitengewoon voldaan moet
hebben, daar zij drie jaren lang speelde op een tooneel, waarop men anders
elk jaar nieuwe kunstenaressen ziet verschijnen. Ook schonk de koningin MARIA
van Portugal haar eene speld met diamanten van grooten waarde.

Signora MATTHEY vertrok uit Lissabon naar Frankrijk, gaf in de aan-
zienlijkste steden van het zuiden eene voorstelling, en werd vervolgens
bij den italiaanschen schouwburg te Parijs geëngageerd. Op het oogenblik,
dat zij het doel, waarnaar alle beroemde zangers en zangeressen streeven,
dacht te bereiken, hernieuwden zich de bezwaren, die zij op hare loopbaan
als kunstenaar had ontmoet; nieuwe beproevingen waren haar beschoren.
Daags vóór dat signora MATTHEY in de rol van Constance in Ines de
Castro zou debuten, geraakte het hoort, dat zij bewoende, in het midden
van den nacht in brand, en zander de gebedacht van haren dienaar,
BASTIAAN, dien zij, gedurende haar verblijf te Lissabon, in dienst had ge-
nomen; zoo zij het slagtoffer van deze heillooze gebeurtenis zijn geworden.

Deze brand smakte naar zoo hevige, verkte zoo geweldig op haar, zoo
vatbaar, gestel, dat zij door eene oogziekte werd getroffen, en men zelfs
geturende e-nigen tijd vreesde, dat zij geheel blind zou worden. Intusschen

kon zij na eene zorgvuldige geneeskundige behandeling van drie maan-
den, hare oeleningen weder hervatten. Doch de rol, welke haar was
opgedragen, ten gevolge van hare ongesteldheid aan signora ALBERTAZZI,
die men weder had moeten engageren, gegeven zijnde, ne liet spe-luizen
van den italiaanschen schouwburg ten eene loopende, zag signora MAT-
THEY zich gedwongen des avonds in don Juan eene rol te zingen, die haar
eerst des morgens van denzelfden dag was opgegeven; maar hoe moeilijker
de taak, des te grooter waren de toelichtingen.

De tegenwoordigheid van Signora MATTHEY te Brussel was eene aanhou-
dende zegepraal: Gemma di Vergy, Norma en Il Furioso hebben bewezen,
hoe veel bekwaamheid zij reeds bezit, en wat men nog van haar mag ver-
wachten.

Signora MATTHEY bezit eene sopraan stem van zeer grooten omvang,
die zich door eene groote gelijkheid van klank, veel juistheid, en vooral door
veel gevoel onderscheidt. De omvang van hare stem is van de lage Si tot
de hooge Re. In de compositie zeer ervaren, heeft zij zich reeds door eenige
bevallige voortbrengselen als componiste doen kennen. Tevens bezit zij tamen-
lijk groote bekwaamheid voor de piano: en te Viterbe bespeelde zij het orgel
van het klooster, alwaar zij hare jeugd heeft doorgebracht.

Als actrice is zij door hare keurig spel wegslepend, en wij kennen weinig
artistes, die aan dramatische situatiën zoo veel waarheid weten bij te zetten,
zonder de mitwerking der muziek te verzwakken. Aan deze zoo zeldzame
hoedanigheid, vooral bij de artistes van onzen tijd en de Italianen in het bij-
zonder, paart Signora MATTHEY nog andere eigenschappen, die voor eene
directeure en voor het publiek hoogst belangrijk zijn. IJverig en onvermoeid
valt geen offer haar moeilijk, om aan hare verplichtingen te voldoen, en wez-
den eens heeft men daardoor kunnen beoordeelen, hoe vele verschillende
bekwaamheden zij voor het tooneel bezit.

Signora MATTHEY onthoudt thans hare familie. Zij is zeer beschaafd
aangenaam in gezelschap en eene der kunstenaressen, voor welke even als
voor mevrouw MALIBRAN, de aanzienlijkste salons werden geopend, en die
zich met de vriendschap van doorluchtige personen mogen verheugen.

Signora MATTHEY heeft eene schitterende toekomst voor zich; hare moe-
der moet zich thans verheugen over den tegenstand van hare dochter. Heeft
mevrouw MALIBRAN in de gravin MERLIN eene bevallige historischster ge-

van Iselt 4, Schimmelpenninck van der Oije 3, van Meuwien, de la Court, Riell en Luyben, ieder ééne stem.

De derde stemming moet zich, volgens artikel 15 van het reglement van orde der kamer, tusschen tot twee kruisen tusschen de heeren Luzac en Snouck Hurgronje, die bij de vorige stemming de betrekkelijke meerderheid hebben verworven. De heer Luzac erlangt thans 26, de heer Snouck Hurgronje 19 stemmen. Een stembriefje is in blanco. De heer mr. L. C. Luzac zal derhalve als tweede kandidaat op het drietal worden geplaatst.

Bij de stemming voor den derden kandidaat, zijn de stemmen aldus verdeeld: de heer de Jonge 26, de heer Snouck Hurgronje 13, de heeren Schimmelpenninck en van Dam van Iselt ieder 2, de heeren Luyben, Hooft en de la Court ieder ééne stem. Jhr. mr. M. W. de Jonge van Campens Nieuwland zal derhalve als derde kandidaat op het drietal worden geplaatst.

De tijdelijke voorzitter benoemt als leden eener commissie, bestemd om het drietal aan Z. M. den Koning over te brengen, de vier heeren stemopnemers, alsmede de heeren van Meuwien, van der Gronden, Verweij Mejan en van Welderen Rengers.

Niets meer aan de orde zijnde, wordt de zitting opgeheven.

Men schrijft ons, dat volgens een dezer dagen genomen koninklijk besluit, ten gevolge der onlangs tot stand gebrachte wijzigingen in de grondwet, de staatssecretarie met den 31sten Dec. dezes jaars zal worden gesupprimeerd. Wij vernemen tevens, dat door Z. M. aan Z. Exc. den minister secretaris van staat de last is opgedragen tot het doen eener voordragt, geschikt tot daartelling van zoodanig collegie, als hetgeen de gang der werkzaamheden zal vorderen, met inachtneming tevens, zoo veel mogelijk, der belangen van de ambtenaren, die alsnog bij het te supprimeeren departement zijn geattacheerd.

Naar men vernoot, zal eorlang het departement der opper-houtvesterij onder het beheer van het departement van binnenlandsche zaken gebragt worden.

Bij besluit van Z. M. Koning Willem I, van den 2 October 1840, is bepaald:

1°. Dat het kantoor Bladel (Noord-Brabant), onder anderen aangewezen tot aangifte en betaling van den invoer van goederen, bestemd voor de dagelijkse behoeften der grensbewoners, mitsgaders tot den uitvoer der voortbrengselen van den grond, binnen den bij art. 177 der algemeene wet van den 26 Aug. 1822 (Staatsblad n°. 36), bepaalden afstand, zal worden verlegd naar Reuzel, en dat het laatstgemelde tevens zal zijn kantoor van expeditie voor het inkomen aan de landzijde, en kantoor van laatste visitatie bij het uitgaan, overeenkomstig art. 37 en 66 der algemeene wet;

2°. Dat, dien ten gevolge, als heerebaan voor het gezegde kantoor wordt aangewezen de dijk van Arendonk op Reuzel, langs den nog aanwezigen steenen paal op den Kerkdijk aldaar, dezen dijk voortst. houdende tot aan het gemeente-schoolluis, van daar af, voorbij hetzelfde, zuidwaarts en, door de buurtschap Lensheuvel heen, tot aan de ontmoeting van den weg van Arendonk naar Bladel; dezen weg voort, van af dit punt, langs de Heibloem tot aan de genoemde gemeente, en, door dezelfde de gewone rijksweg, langs den Hapertschewatermolen, door de gemeente Erzel tot Eindhoven.

Naar men vernoot, zijn door Z. M. benoemd: — tot lid van het bestuur der buitenpolders van Besoyen (Noord-Brabant) J. Mulders; tot heemraden in den polder van Oosterwolde (Gelderland) als, uit Elburg, Dirk Deurs Balk, en uit Oosterwolde, Hendrik van de Noordt; tot heemraad in den polder den Wierigwaard (Noord-Holland) K. Kaan; tot polderschout van Hoornaar, in het land van Arkel beneden de Zouwe (Zuid-Holland) H. de Groot; tot heemraden in het dijkscollégie van den ring van Patten (Zuid-Holland) J. J. Villers, H. de Vos, D. Vermaat, P. de Raat en A. Saarloos; tot poldermeester van den polder Willens (Zuid-Holland) J. de Kruijff.

Door Z. M. is, op derzelver verzoek, een eervol ontslag verleend aan: D. Corste Versteegh, uit zijne betrekking van heemraad in het polderdistrict van Buren; en T. den Dekker, als polderschout van Hoornaar, in het land van Arkel beneden de Zouwe.

Naar men vernoot, heeft Z. M. aan regenten van het protestantsche weeshuis te Hoorn magtiging verleend tot het aanvaarden van het legaat, aan dat gesticht gemaakt door wijlen N. Langenhörst.

Men leest in de *Austerdamsche Courant*: Zoo men van goederhand veracemt, is het berigt, volgens hetwelk mevr. Hodshon en mevr. van der Hoop, alhier, tot hofkames van H. M. de Koningin benoemd zouden zijn, onjuist, zoo al niet geheel ongegrond.

'S GRAVENHAGE 20 Oct. De eerste kamer der staten-generaal is heden vergaderd geweest, en heeft de geloofs-brieven der nieuw benoemde leden van deze kamer onderzocht en in orde bevonden. Ten gevolge van dien, zijn tot leden der Kamer toegelaten, de heeren: Jhr. O. van Swinderen van Reinsma, Jhr. mr. H. M. A. J. van Asch van Wijck, J. J. H. van Wickevoort Crommelin, mr. J. Weerts, baron A. W. van Bienen van de Groote Indt, en baron Liedel de Well.

De op heden benoemde commissie uit de boezem der tweede kamer van de staten-generaal, tot aanbidding van een drietal candidaten, aan Z. M. ter keuze van eenen voorzitter, gedurende de tegenwoordige zitting, zal zich morgen van de haar opgedragen taak kwijten. Donderdag zal de tweede kamer wederom eene openbare zitting houden, waarin het besluit des Konings nopens den te benoemen voorzitter zal worden kenbaar gemaakt. Daarna zal tot het trekken der afdeelingen worden overgegaan en eene commissie benoemd, tot het stellen van een concept-adres in antwoord op de troonrede.

Naar men vernoot, heeft Z. M. aan den heer F. J. Behr, commissaris van politie te Scheveningen, eene som van f 400 doen toekomen, voor de ongelukkige weduwen en wezen der verongelukkete scheepwingerische schuit.

In de vergaderzaal der beide kamers bevonden zich bij de plechtige opening, op gisteren, in eene der gereserveerde tribunes, HH. KK. HH. de prins van Oranje en de prinses Sophia.

Woensdag ochtend 11, heeft, naar men vernoot, de baron van Wyckersloot van Schalkwijk, bisschop van Curium, zijne opwachting bij Z. M. Koning Willem II gemaakt.

De gala-voorstelling, welke morgen avond, in den koninklijken fransch schouwburg dezer hofstad zal gehouden worden, zal bestaan uit: 1°. *Mon Gendre*, een vaudeville in een bedrijf; 2°. de tweede en derde

vonden, een aantal dichters heeft den hof van *signora MATTHEY* bezongen. Ouder die poetische bulding van haar talent, en waarop zij het meeste rogt heeft trotsch te zijn, is een zeer aardig klindicht, haar door de gravin DO FARRODO, staatdame der koningin van Portugal, aangeboden.

SMART EN COQUETTERIE.

Een schoon achtienjarig meisje, LOUISE BELLOC, nadert de balie. Haar bevaldig gelaat is zeer bleek. In hare schoone oogen ziet men nog tranen, als vloebare diamanten vonkelende. Men ziet, dat op haar bekoorlijk aangezicht de smart hare voren heeft getrokken.

De regter aan den eischer. «SILVAIN, welk is uw beroep?»

SILVAIN. «Ik ben kapper — haarkunstenaar.»

De regter. «Wat eischt gij van mij?»

SILVAIN. «Hetgeen zij mij heeft verkocht.»

De regter aan LOUISE. «Hebt gij dien man iets verkocht?»

LOUISE, op zedigen toon. «Ja, mijnheer; mijn arme vader was sedert twee jaren krank. Na alles voor hem te hebben opgeofferd, bleef mij geen penning over, en refter moest hij genesmiddelen en iets ter versterking hebben. Ik ging bij den heer SILVAIN, die naast ons woont, en verkocht hem...»

De Regter. «Wat?»

LOUISE (met gesmoorde stem). «Mijne haren» (aandoening.)

De Regter. «Hebt gij die dan niet terstond afgesneden?»

LOUISE. «Neen, mijnheer!»

De Regter. «Waarom niet?»

LOUISE bloost en antwoordt niet.

SILVAIN. «Ik zal het u zeggen; ik heb haar 20 francs gegeven; zij moest mij die binnen een maand terug bezorgen, of zich het haar laten afsnijden; het was een kleine coquetterie, waarin ik heb toegestemd, om haar in hare betrein niet te schaden; het haden heb ik mijn geld nog niet teruggekregen; zij wil zich het haren alreeds twee maanden lang laten groeien; het geld van haren aanstaanden echtgenoot leenen.»

LOUISE. «Zulk eene onbetamelijkheid zal ik nimmer begaan.»

De Regter. «Intusschen moet gij uwe verplichtingen vervullen, hoe leed het mij ook doet, er u toe te dwingen.»

bedrijven van het zangspel *Lucie de Lammermoor*; en 3°. uit een *Diversissement*.

De heer S. N. Dentz, tandmeester van HH. MM. en van Z. K. H. prins Frederik, is onlangs mede benoemd tot tandmeester van Z. K. H. den prins van Oranje.

MIDDELBURG 19 Oct. Zaterdag avond is 's Konings stoomjagt *de Leeuw* te Vlissingen aangekomen, naar wij vernemen, met oogmerk om, bij het mogelijk in die zeehaven binnenvallen van Zr. Ms. fregat *de Rijn*, Z. K. H. prins Hendrik aan boord te ontvangen.

FRANKRIJK.

PARIS 19 Oct. De *Moniteur* bevat de volgende: télégraphische dépêches:

«BARCELONA 16 Oct., des middags ten 12 ure.

Bij een manifest van den 12 dezer, heeft de koning-regentes afstand gedaan. Het ministerie, dat manifest bekend makende, kondigt aan, dat het voorloopig met de regering belast is, tot dat de bijeenroeping der cortes zal plaats hebben.»

«TOULON 17 Oct., ten 9 ure.

ALGIERS 12 Oct.

De maarschalk Valie aan den minister van oorlog.

De kolonne, die ik naar de vallei van Cheliff had afgezonden, is den 7 te Blidah teruggekeerd, nadat zij eene gelukkige expeditie had volbragt.

Een voor onze wapenen voordelig uitgevallen gevecht heeft te Oran plaats gehad.

De provincie Algiers en die van Constantine bevinden zich in eenen rustigen toestand.»

Gew. Part. Corresp. De ministeriële bladen hebben gisteren avond de tijding gemeld, dat de koning-regentes van Spanje haar regentschap heeft nedergelegd. Deze gebeurtenis was sedert eenige dagen zoo waarschijnlijk geworden, dat men daaraan het gerucht heeft toe te schrijven, dat zij reeds te Port-Vendres was aangekomen. Het is nog niet zeker, waarheen de gezezen regentes zich heeft begeven. Aan het spaansche gezantschap zeide men dezen morgen, dat zij de acte van afstand op den 12 naar Madrid gezonden, en den daaraan volgenden dag zich begeven had aan boord van een fransch schip. Deze tijding zou te Barcelona niet anders dan over Madrid zijn bekend geworden, en dit zou dan ophelderen, van waar het verschil ontstaat, dat er is tusschen den datum der dépêche, 16 October, en dien der acte, 12 October.

Van eenen anderen kant werd heden morgen gezegd, dat koningin Maria Christina zich niet naar Frankrijk, maar naar Napels heeft begeven, alwaar zij hare familie bevindt. Ook op deze wijze zou het verschil tusschen de beide dagteekeningen zich laten verklaren.

Deze daad van afstand is van zeer hoog gewigt, en doet ons vrezen, dat Spanje weeras ter prooije zijn zal aan eene volstrekte regeringloosheid. Verschillende partijen betwisten elkander reeds het regentschap. Men ziet, dat het ministerie zich hetzelfde heeft toegeëigend tot de zamenkomst der cortes, doch de exaltado's schijnen niet gezind om dat te gedoogen. Deze beginnen alreeds kwade vermoedens tegen Espartero op te vatten, van wien de ministers getrouwe aangehangelingen zijn. Ook de infant don Francisco de Paula schijnt eene sterke partij in Spanje te hebben, en insgelijks naar het regentschap te zullen diigen; immers hij maakt zich gereed om daartoe naar Madrid te vertrekken. Men zegt, dat het ministerie de télégraphische dépêches gisteren morgen vroegtijdig heeft ontvangen, en dat er gisteren avond een kabinetraad over de spaansche zaken gehouden is. Heden ochtend heeft de heer Thiers eenen koerier met dépêches naar den heer Matthieu de la Redorte doen vertrekken. Deze stukken zullen waarschijnlijk nieuwe instructie behelzen voor onzen gezant; doch men verzeerde, dat hij niet de koningin Christina zich gescheept had.

Een ander parisch correspondent schrijft het volgende:

Men kan de gevolgen van dezen afstand, die ten hoogste gewigtig is, ten deele gemakkelijk voorzien. Alles doet gelooven, dat de regentes Valencia spoedig verlaten, en waarschijnlijk naar Frankrijk komen zal, waarheen zij door onzen gezant vergezeld of gevolgd zal worden.

Men weet, dat de heer de la Redorte gezant is van Frankrijk, niet bij koningin Isabella II, maar bij de koningin-regentes. Dit maakt zijne stelling geheel verschillende van die des gezants van Engeland. De heer Ashton derhalve zal Spanje waarschijnlijk niet verlaten. — Daar nu tegen de uitvoering van de ontwerpen der centrale junta, die thans zijn constitueeren zal, geen enkele hinderpaal meer in den weg staat, heeft men de vreeslijkste verwarring te duchten, en is het niet onmogelijk, dat Spanje blikken kan bestemd te zijn een bodgenootschappelijke staat te worden, naar het voorbeeld van Zwitserland.

Het ultimatum van den heer Thiers wordt voortdurend als bijzonder vredelievend beschouwd; doch van verschillende kanten hevige gelaakt. Men keurt het ten hoogste af, dat slechts aan een enkel punt, de vervallenvervalverklaring des onder-konings, gehecht, en al het overige toegegeven wordt, en beschouwt zulks onteeren te zijn voor Frankrijk, nadat het Europa zoo sterk heeft bedreigd.

Van alle zijden werd bevestigd, dat in den grooten kabinetraad te Londen, op den 15 dezer gehouden, beloten is, dat het traact tot het uiterste moet worden ten uitvoer gelgd, en de vervallenverklaring des onderkonings gehandhaafd moet worden, in weerwil van het ultimatum des franschen kabinet. De wetenschap hiervan zou gewis de fondsen hebben gedrukt, doch de speculatiën op rijzing vonden nieuwe hoop in het vermoeden, dat de heer Thiers tot dus verre niets anders hebbende gedaan dan toegeven, ook wel eindigen zou met toe te geven op het punt der vervallenverklaring. Zij stelden ook eenigzins geloof in een artikel van het *Journal des Débats*, waarin gezegd wordt, dat de zoogenoemde fransche partij in het engelsche kabinet, aan wier hoofd lord Holland en lord Clarendon staan, veld had gewonnen, zoodat de partij van lord Palmerston gevaar liep de minderheid te krijgen; en ging zelfs zoo ver van te zeggen, dat lord Palmerston het ministerie verlaten zou, en vervangen zou worden door lord Clarendon.

De *Constitutionnel* neemt uit het engelsche dagblad *de Sun* het artikel over, waarin gezegd wordt, dat de heer Attwood en andere Engelschen zich bij den heer Odillon Barrot vervoegd, en aan denzelfden hunne wenschen geopenbaard hebben, tot behoud der engelsch-fransche alliantie; en geeft

LOUISE. «Ik wilde voor mijnen aanstaande de zaak verhooren houden; maar daar ik het voor u bekennen moet, mijnheer, zal ik alles zeggen... zie daar!... Ik heb mijnen vader verloren en het verdriet heeft mijne haren doen uitvallen (levendige aandoening) Gij ziet, dat ik er geene meer bezit. (bewijzen van deelneming)» LOUISE neemt weenende hare muts af en toont haar aardig kaal hoofd.

De Regter (bewogen). «Mijnheer SYLVAIN, het zal een jaar duren eer de haren weder gegroeid zijn; zoo lang zult gij moeten wachten. Ik heb reden te gelooven, dat wij dit lieve kind aan uwe schaar zullen kunnen onttrekken; wat u betreft, mijnheer, ween niet, gij zijt jong; de tijd zal de verwoestingen van het verdriet herstellen, en bijaldien uw aanstaande een eerlijk man is, zal hij u daarom niet minder lief hebben; gij zijt goed en gevoelig: deze zijn duurzame eigenschappen van de ziel en voor eenen echtgenoot meerder waard dan schoonheid. (algemeene goedkeuring.)»

DE MANTEL VAN DEN KADI.

Eens dat de kadi van *Sary-Hissar*, een dorp nabij *Constantinopel*, beschonken en in zijn wijnberg in slaap gevallen was, zag NASIR ED-DIN hem in dezen smadelijken toestand. Hij nam den kadi zijnen regtersmantel af, wierp dien over zijne eigen schouders en ging rustig zijnen weg. Toen de kadi ontwaakte en zijnen mantel vermist, zond hij zijne dienaren uit, gaf hun bevel allen gevangen te nemen, die eenen mantel als den door hem aangevencen droegen. Een der uitgezondenen herkende den mantel op de schouders van NASIR ED-DIN, en sleepte den ontvreemder terstond voor het gerechtshof. Zoodra de kadi hem ontwaarde, vraagde hij: «KHOJAH-effendi, waar hebt gij dien mantel gevonden?» NASIR ED-DIN antwoordde: «Toen ik dezen morgen met eenen mijner vrienden wandelde, zagen wij een kadi, die de heilige wet, welke hij behoort te handhaven, zoo verre had vergeten, dat hij, beschonken zijnde, onder den blooten hemel in slaap was gevallen. Ik ontwaam hem dezen mantel, om zijne huichelaarij te ontmaskeren, en ben der openlijke verachting prijs te geven. Is de mantel u eigendom, zoo ben ik gereed hem terstond terug te geven.» — «Neen, neen, vriend NASIR ED-DIN,» hernam de kadi, «behoud hem; de mantel behoort mij niet!»

eenige zinsneden op uit het antwoord, door dien staatsman gegeven onder anderen, zou hebben gezegd:

Wij begrijpen al het gevaarlijke van den toestand, doch als men karakteren zult voor de noodzakelijkheid, hoe smartelijk zij moge geenszins terug denken. Hoe Engeland zich gedrage, of wij hetzelve vriend of ten vijand hebben, wij zullen onze regten verdedigen, en althit verbeeten. Het is zeer mogelijk, dat wij nog zullen afwachten, maar welk gouvernement Frankrijk hebbe, en welk staatsman zich als hoofd der zaken bevinden moge, het zal opstaan en wellicht zeer spoedig staan, als één eenig man, om zich op zijne verraderlijke aanvallen te ken. Gij verberdt u, dat onze wapeningen slechts ijdele vertooningen zijn, dat wij er geene partij van zullen trekken, dat men revolutionnairen delca tegen ons bezigen en onze instellingen zoowel als onze dynastie storm zal, maar die verbeelding is ongegrond. De vreemde aanval, die beschouwt als een middel om de franschen te verdeelen, zal ieder hen verenigen nauwer dan ooit.

De *Capitale* zegt, dat de ministeriële conferentiën aan het departement van oorlog, en in het kabinet van den hertog van Orleans, zich vervulden, en telkens plaats hebben onder voorzitting van den hertog, dat de minister zijnen zetel aan den hertog inruimt, of de hertog het zitterschap als een regt aanneemt. In alle gevallen, zegt de *Capitale*, is dit zeker, dat men in die zamenkomsten zich meer en meer oorkantig, en van de kleingegestige staatkunde van den heer Thiers, ten opzichte van lord Palmerston, afkeerig betoont. Indien, zoo als men zegt, de porten over den publieken geest de populariteit aantoonen, welke de door eene meer krijgshaftige houding verkrijgen zou, dan begrijpen de strekking van dit betekenisvolle woord, hetwelk een verheven persoon spreekt heeft: *men heeft geschoten op den koning van den erede*. Dit zelfde oogenpunt wordt, zegt men, de daad van Darmès, in de salons van Z. K. H. beoordeeld.

De verzeene afreding van den heer Thiers en zijn kabinet is nu de zaak der gesprekken van het oogenblik. In den raad van vrijdag heeft verdeeldheid bestaan omtrent het bevelschrift, waarbij de kamer de tegen de volgende dag tot een hof van justitie gemaakt is. De behoudende partij vereenigt zich tegen de staatkunde van het kabinet, en, volgens de van eenige hunker onvoorzigtige vertrouwelingen, staat een zementeel ministerie vaardig, en wacht slechts een enkel woord van voorgrond te treden. In weerwil van alle de oifers, die de heer den dwang zijner stelling brengt, gelooven zijne vrienden, dat bij tijding van Londen zou kunnen vallen. Aan zijne wapeningen wordt woordig minder dan ooit geloofd. De admiraal Duperré en de senaat, die men vertrokken waande, zijn nog steeds te Parijs, wachtende bevelen.

De baron van Zuylen van Nyevelt, minister van staat en hof van gezeut van Z. M. den Koning der Nederlanden, heeft in een derlijker gehoor bij Z. M. den koning Lodewijk Philips aan hoogsteden van overhandigd, waarbij Z. M. Koning Willem II kennis geeft van aanvaarden der regering. — Na den afloop van deze audientie, is achtervolgens bij H. M. de koningin en HH. KK. HH. de prinsessen van het koninklijk huis ontvangen geworden.

De maarschakl Soult heeft den 14 dezer St. Amand verlaten, zich herwaarts te begeven, alwaar hij door eene télégraphische is ontheden.

Het verlot, door den heer Guizot, gezant van Frankrijk, aan de sche kabinet gevraagd, ten einde de zitting en de beraadslagingen kamers bij te wonen, is dien diplomaat heden toegezonden.

Men schrijft uit Toulon van den 15, dat de fransche vloot, in van naar Frankrijk terug te keeren, integendeel met vier linieschepen, *le Ocean*, *le Marengo*, *le Trident* en *le Genereux*, vier fregatten en lichtere vaartuigen zal worden versterkt.

Particuliere brieven uit Alexandrië van den 3 Oct. melden, dat het met Ali aan zijnen zoon Ibrahim den last gezonden heeft, om te standinopel op te rukken; maar, op de voorstellen van den heer de dien last den volgenden dag weder heeft ingetrokken. De onderkoning echter te zeggen, dat de medewerking van Frankrijk noodzakelijk geveerd, en dat hij welzich gedwongen zou zien maatregelen te nemen, die den heer Thiers de gelegenheid, om langer welkelooft zouden benemen.

Het dagblad *Le Temps* zegt, dat men gisteren avond van dat de opening der kamers tot den 15 Nov. zou zijn uitgesteld. Het dagblad *Le Temps*, sprekende van de voorstelling van diplomat que aan Z. M. Koning Willem II der Nederlanden op, zegt, dat Z. M. zich bij die gelegenheid in de volgende bewoorden hebben uitgedrukt:

«Mijne heeren! De wil mijns vaders en de wetten des konings mij tot Koning verheven, voor het door de natuur aangewezen heb gehoorzaamd aan den wil en vaders, wiens voorbeeld ik gewenscht te volgen. Ik verbeug mij, in dit eerste oogenblik, om te zien door de vertegenwoordigers van Europa. Meldt aan de reinen, die u gezonden hebben, dat ik niets zal veronachtzamen benden der beste verstandhouding met hen ongeschoed te handelen, hoop, dat de volmaakte overeenstemming in alle onze betrekkingen blijven heerschen; dat die overeenstemming onder ons allen onafgebroken zal versterken en uitbreiden. Ik verzoek u, mijne heeren, mij al in dezelfde vriendschappelijke gevoelens te blijven toedragen, welke gij mij prias van Oranje bewezen hebt.

In de zitting van den 19 October heeft het hof der pairs, in van den aanslag tegen het leven des konings, zich competent verklaard.

De amputatie der vingers, aan Darmès voltrokken, is zonder afgeloopen, en men denkt, dat de geneezing spoedig volgen zal. Denaar volhardt nog altijd in zijne eerste verklaring, dat hij geen plichtigen heeft, en Frankrijk heeft willen redding; hij spreekt het met groote opgewondenheid over Polen en Italië. Als ik gezegd heb, hij uit, waren beiden gered en Soliman-pacha bevrijd geweest. Morgen op die wijze te hebben uitgevaren, werd hij bedaar op wenen; maar het duurde niet lang. Welras verbleef hij op stem, en beklagde zich, dat zijn aanslag mislukt was. Toen zij verbonden werd, maakte de sergeant van de wacht enige aan over zijnen aanslag; waarop Darmès antwoordde: daar de Engelsen kruid tegen ons gebruiken, moest men wel kruid gebruiken, die er hun geene reden van wilden vragen. Ten gevolge van omtrent de staatkundige betrekkingen, welke Darmès gehad heeft, verschillende plaatsen huiszoekingen geschied, die, zegt men, ijke ontdekkingen hebben geleid.

In den loop van deze week zal de heer Marchetti, beoogt oprigting der grafmonne van Napoleon, een begin maken met ling der toebereidselen tot de grote plechtigheid, ter ontvanging keizerlijk overschot. De regering rekent, dat de *Belle Poule* einde der volgende maand aan den mond der Seine, zal zijn.

Naar de geruchten der werklieden van de heeren Marchetti en ordoelen, zal de luister dezer plechtigheid alle denkbeeld te boven en in de geschiedenis welligt geene wedergade hebben.

SPANJE.

MADRID 13 Oct. Een dezer morgen uit Valencia alhier aangekomen rier heeft dépêches aangebragt voor de provisionele junta, en voor de van den dag van hier vertrokken.

De inhoud van deze dépêches is niet bekend. Intusschen zijn de ver aankomst de volgende geruchten in ontploeg: Men verzeerde, koningin Christina den hertog la Victoria en den heer Ferrer tot ontvanten bad aangenomen; er zou sprake zijn van eene nieuwe ministerbinatie, waarin de heeren Gonzales, Arguelles en Sancho zouden, en eindelijk het gerucht, waaraan men het meest algemeen geloof hechten, was, dat de regentes, om zich aan alle de vorderingen H. M. werd gekweld, te onttrekken, liever afstand had willen den infant don Francisco de Paula als mederegent aan te nemen, dat het goud van deren prijs niet vreemd was aan de verpandhandelijke schotschriften tegen de koning-regentes, hetwelk ring geeft van H. M. afkeer van den infant.

De generaal Ayerbe is te Saragossa aangekomen, alwaar meeste geestdrift en feestelikheden is ontvangen. De generaal klaard voor de vrijheid, de constitutie, de nationale onafhankelijkheid den troon van Isabella II.

